

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr., 90
półrocznie 24 Mk., Kr., 48
kwartalnie 12 Mk., Kr.,
razem 24.

MONITOR POLSKI

OZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po teł-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw We-
wnętrznych w sprawie poboru koni.

Na mocy ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z 11 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 32, poz. 264) i rozporządzenia Wykonawczego z dnia 29 kwietnia 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 98 z 2-go maja 1919 r.), oraz w nawiązaniu do rozporządzenia wykonawczego z 1 maja 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 100 z 6 maja 1919) — zarządza się, pobór koni.

Art. I. Rozdział zapotrzebowania.

Rozdziału zapotrzebowanej przez armię ilości koni na poszczególne powiaty dokonywa Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych; podziału wyznaczonego na powiat kontyngensu koni pomiędzy gminy dokonywa powiatowa komisja poboru koni po wysłuchaniu przedstawicieli reprezentacji powiatowej (§ VI. B. 3).

Art. II. Zwolnienia od poboru.

Poborowi nie podlegają:

- 1) Konie w wieku poniżej lat 4-eh i powyżej lat 12-ty.
- 2) Konie ze stadnin państwowych (depót i stacje ogierów).
- 3) Konie, należące do władz państwowych i samorządowych, według etatów, zatwierdzonych przez odnośne Ministerstwa, względnie przez władze, w myśl postanowień organizacyjnych do tego powołane.
- 4) Konie prywatne, potrzebne do przewożenia poczty, według etatu, zatwierdzonego przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów.
- 5) Konie, potrzebne dla celów policyjnych i sanitarnych, oraz dla straży ogniowych, według etatów, zatwierdzonych w sposób, jak pod 3).
- 6) Konie, należące do instytucji i zakładów użyteczności publicznej, posiadające zaświadczenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. o potrzebie posiadania pewnej ilości koni.
- 7) Konie, należące do ambasad i konsulatów, oraz przeznaczone do osobistego użytku tych osób, którym, według prawa międzynarodowego, służy prawo zakrajowości.
- 8) Konie, potrzebne duszpasterzom, lekarzom i lekarzom weterynaryjnym w związku z wykonywaniem ich zawodu na wsi, nie więcej jednak, jak po 2 konie na parafie, względnie lekarza lub lekarza weterynaryj.
- 9) Konie, stale pracujące w kopalniach, tak w głębi kopalni, jak i na powierzchni.
- 10) Konie, używane stale do będących w ruchu kolejek, służących do publicznego użytku.
- 11) Ogierzy i klaczy, posiadające licencje (aż do czasu przeprowadzenia licencji w całym kraju przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych ważne są wszelkie licencje, względnie rejestracje, z czasu od 1 lipca 1917 r., uznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych).
- 12) Konie, utrzymywane wyłącznie i stale do wyszcigów, co stwierdzone być winno przez Towarzystwa Wyszcigów konnych, względnie w inny sposób, nie ulegający wątpliwości.

Art. III. Zwolnienia od dostawy na plac poboru.

Konie, wyszczególnione w Art. pod 2) 7) 9) 10) 11) i 12), jak i konie poniżej lat 3, są bezwarunkowo zwolnione od przeprowadzenia na plac poboru; natomiast konie wyszczególnione pod 3) 4) 5) 6) i 8), tylko wtedy, jeżeli dana instytucja, względnie osoba, nie posiada więcej koni, aniżeli ilość etatowa; do etatu nie wlicza się koni poniżej lat 4-eh.

Posiadacze koni zwolnionych od dostawy na plac poboru mają przed Komisją Poborową wykazać się dokumentem, stwierdzającym tytuł zwolnienia; od obowiązku tego uwolnieni są posiadacze koni poniżej lat 3-eh, co jednak wójt, burmistrz musi przy Komisji stwierdzić.

Jeżeli instytucje (osoby) te posiadałyby większą ilość koni, aniżeli etatowa, w takim razie winny przyprowadzić na plac poboru wszystkie posiadane konie.

Konie chore, jak również klaczy wysokoźrebne i ze źrebiętami w wieku do 3-eh miesięcy, są wolne od

przyprowadzenia na plac poboru, jeżeli przyprowadzenie byłoby z oczywistą szkodą dla ich stanu zdrowia, co winno być stwierdzone przez lekarza weterynaryj, lub przez wójta i miejscowy organ państwowej policji.

Konie, chore na chorobę zakaźną lub o nią podejrzane, co powinno być stwierdzone przez lekarza weterynaryj, a w razie przeszkody po jego stronie przez wójta lub miejscowy organ państwowej policji, są od dostawy na plac poboru wykluczone.

Art. IV. Miejsce i termin poboru.

Miejsce i termin poboru koni podane będą do ogólnej wiadomości przez administracyjne władze powiatowe.

Plany poboru koni, odpowiednio do rozkazów Min. Spraw Wojskowych, sporządzają Wojskowe Okręgi Generalne w porozumieniu z miejscowymi przedstawicielami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, oraz z delegatami Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Miejscami poborowymi są w zasadzie miasta powiatowe, przyczem jednak bacznie należy, aby odległość miejsc poboru od gmin, dla których je ustanowiono, nie przekraczała 25 wiorst (kilometrów).

Obowiązek dostawy ciąży na właścicielach koni, oraz na posiadaczach, względnie na zawiadowcy stajni.

Jeżeli konia nie przyprowadzono na miejsce poboru, przewodniczący Komisji Poborowej zarządzi dostawę jego do następnego miejsca poboru bez względu na odległość.

Na miejscu poboru konie mają być ustawione wedle gmin — konie każdego właściciela osobna. Konie przyprowadzić należy z użyciemami i posłaniami, podkute w sposób w danej miejscowości praktykowany. Dostawiający obowiązany jest do przeprowadzenia koni przed komisją poborową sam, lub przez swą służbę, a w razie pobrania konia odprowdzić go w ten sam sposób do miejsca zabnego.

Art. V. Obowiązki gminy.

Do obowiązków gminy, prócz ogłaszania przez nie zarządzeń, połączonych z poborem koni, należy:

- 1) Wójt (zastępca), względnie burmistrz (naczelnik miejskiej policji komunalnej), obowiązany jest przy pomocy miejscowych organów policyjnych dopilnować, aby wszystkie konie, obowiązane do stawnictwa, zostały w terminie dostawione na plac poboru.
- 2) Wójt (burmistrz), względnie jego zastępca, obowiązany jest w dniu poboru przybyć na plac poboru ze spisem wszystkich koni, znajdujących się w jego gminie, dać wyjaśnienie co do koni brakujących oraz wszystkich koni, w myśl postanowień Art. III i IV. uwolnionych od przyprowadzenia na plac poboru.
- 3) Wójt (burmistrz) stwierdza tożsamość dostawionych koni z koźmi w spisie wymienionemi; jeśli sam nie zna wszystkich koni, winien z sobą przyprowadzić w tym celu potrzebnych mężów zaufania.
- 4) Gdyby koń musiał być doprowadzony do dalszego miejsca poboru. (art. IV ust. 5), w takim razie wójt może w zastępstwie swoim wysłać wraz z posiadaczem konia osobnego męża zaufania, wręczając mu odpowiednią legitymację.
- 5) Wszystkie gminy powiatu obowiązane są dostarczyć potrzebną ilość paszy na tymczasowe wyżywienie pobranych koni, a to według rozdziału powiatowej władzy administracyjnej. Jako cena paszy na miejscu poboru obowiązuje cena, ustalona dla ogólnej przysmowej dostawy paszy. Jeżeli cena taka nie została ustanowiona, w takim razie oznacza ją Powiatowa Komisja Świadczeń wojennych.
- 6) Gminy (miasta), w obrębie których znajdują się będą miejsca poboru, winny przygotować: 1) lokal dla komisji poborowej, 2) odpowiednie miejsce poboru według wskazówek Powiatowych Władz Administracyjnych, 3) stajnie dla pobranych koni, 4) paleniska dla rozgrzewania żelaza dla znaczenia koni.

Aż do czasu uformowania należności kwaterunkowych, należności za stajnie i paleniska, o ile nie da się jej ustalić w drodze porozumienia, ustali powiatowa (miejska) komisja świadczeń wojennych. Należności te, jak również należności za paszę, prezes komisji remontowej wypłaci na ręce przewodniczącego komisji poboru koni dla wypłaty, komu należy.

Art. VI. Komisje poboru koni.

A) Skład.

Komisje poboru koni składają się z następujących członków:

1) Przewodniczącym jest Powiatowy Komisarz Rządowy względnie Starosta; w miastach o własnym statucie przybędzie miasta (zastępca), względnie przez niego w tym celu wyznaczony jeden z ławników, a w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie — Naczelnik Policji Komunalnej.

2) Przedstawiciele Armji, mianowicie: prezes komisji remontowej i wojskowy lekarz weterynaryjny.

3) Trzej delegaci reprezentacji powiatowej — malej i wielkiej własności rolnej oraz przemysłu. Autonomiczna reprezentacja powiatowa może w tym celu wyznaczyć delegatów i nie ze swego grona; jeżeli reprezentacja powiatowa delegatów do komisji nie wybierze, przewodniczący Komisji Poboru Koni powołuje delegatów reprezentacji powiatowej; wybranych na zasadzie rozporządzenia o powiatowych komisjach świadczeń wojennych („Monitor Polski” Nr. 118, z 28 maja 1919 r.).

W miastach, wyszczególnionych w punkcie 1, delegatów do Komisji Poboru Koni wybierają Rady Miejskie.

4) Trzej rzeczoznawcy.

Rzeczoznawców tych i odpowiednią ilość zastępców wyznacza reprezentacja powiatowa, a w miastach, wyszczególnionych w punkcie 1, Rada Miejska.

Rzeczoznawcy mogą być wyznaczeni z poza Iona reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej).

Na rzeczoznawców należy powoływać osoby niepożalokowane, biegłe w swym zawodzie, przede wszystkim z pomiędzy członków związków i stowarzyszeń rolniczych, lub zajmujących się hodowlą koni.

5) Powiatowy lekarz weterynaryj, jako reprezentant Ministerstwa Rolnictwa i D. P.

Do ważności czynności Komisji Poborowych konieczną jest obecność przewodniczącego i prezesa komisji remontowej, względnie ich zastępców.

W razie nieobecności delegatów reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej) przewodniczący powołuje na ich miejsce osoby z spośród obecnych posiadaczy koni. W ten sam sposób odbywa się zastępstwo nieprzybyłych rzeczoznawców, wszelako w razie nieprzybycia 2-eh lub 3-eh rzeczoznawców, albo ich zastępców, wyznaczonych przez powiatową reprezentację (Radę Miejską), prezesowi komisji remontowej służy prawo wstrzymania czynności szcankowej. (Art. VII lit. B.).

B. Zakres działania.

Zakres działania członków Komisji:

1) Przewodniczący kieruje całym tokiem poboru, o ile nie rozchodzi się o czynności, wyłącznie wchodzące w zakres działania reprezentantów armji.

Pomiędzy innymi odbiera on przysięgę od rzeczoznawców, że czynności swe przy szacowaniu spełnią będą według swej najlepszej wiedzy i woli, nie powodując się w żadnym wypadku względami postronnymi. Z czynności tej spisuje się osobny protokół.

2) Przedstawiciele Armji decydują, który z koni ma być pobrany.

3) Delegaci reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej) są mężami zaufania powiatu (miasta); jak to tacy, służą razem innym członkom komisji w szczególności co do ilości koni, mających być pobranymi z poszczególnych gmin lub od pojedynczych właścicieli.

4) Rozstrzyganie wątpliwości, czy dany koń podlega zwolnieniu od poboru, należy do przewodniczącego Komisji Poboru Koni, prezesa Komisji Remontowej i delegatów reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej). W razie równego podziału głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Na żądanie jednak reprezentantów Armji, odnośny koń winien być dostawiony na plac poboru, oszacowany i obdzielony kartą pobrania (Art. VIII, ust. 3). Skargi na decyzje, powzięte w myśl niniejszego ustępu, mogą być składane trybem, w art. 11 ustawy o świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. wskazanym.

5) Zakres działania rzeczoznawców wyszczególniony jest w art. VII lit. B.

6) Powiatowy lekarz weterynaryj, jako reprezentant Ministerstwa Rolnictwa i D. P., jest rzeczoznaw-

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW

TOWARZYSTWA WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ W KRAKOWIE.

Rachunek bilansu z Działu ogniowego z dniem 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.		K		h		STAN BIERNY.			
		K	h	K	h	K	h		
I.	Stan kas z dniem 31 grudnia 1918 r.			1.085.621	64	I.	Fundusz rezerwowý	9.546.713	74
II.	Rozporządzałne należności w instytucjach kredytowych i kasach oszczędności			7.097.934	20	II.	Fundusz wyrównawczy i specjalny	4.706.551	15
III.	Realności			2.500.000	—	III.	Fundusz na utratę premii	5.796.556	25
IV.	Papiery wartościowe według kursu szacunkowego z dnia 31 grudnia 1918 r.			16.725.805	79	IV.	Rezerwa premii po potrąceniu kontrasekuracji	4.804.181	80
V.	Pożyczka państwu austriackiemu			497.182	61	V.	Rezerwa na szkody nieuregulowane po potrąceniu kontrasekuracji	5.624.932	51
VI.	Weksle w portfelu			246.730	06	VI.	Fundusz emerytalny	5.510.794	76
VII.	Pożyczki hipoteczne			106.902	67	VII.	Salda bierne rachunków z Towarzystwami kontrasekuracyjnymi	6.096.738	87
VIII.	Salda czynne rachunków z Towarzystwami kontrasekuracyjnymi			1.821.316	44	VIII.	Różni wierzyciele	3.411.475	81
IX.	Zaległości w agencjach i filjach (salda czynne)			13.228.337	18	IX.	Kaucje agentów	675.838	72
X.	Różni dłużnicy			6.643.129	76	X.	Fundusz na różnicę kursu papierów wartościowych	1.268.168	95
XI.	Efekta kaucji agentów			675.838	72	XI.	Fundusz na różnicę kursu obcych walut	338.236	36
						XII.	Fundusze różne	481.773	85
						XIII.	Fundusz na zwroty	959.317	10
						XIV.	Zysk	1.407.517	14
				50.628.797	07			50.628.797	07

Rachunek bilansu z Działu gradowego z dniem 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.		K		h		STAN BIERNY.			
		K	h	K	h	K	h		
I.	Rozporządzałne należności w instytucjach kredytowych i kasach oszczędności			42.166	91	I.	Fundusz rezerwowý	3.133.437	39
II.	Papiery wartościowe według kursu szacunkowego z dnia 31 grudnia 1918 r.			3.749.368	63	II.	Fundusz wyrównawczy i specjalny	889.032	88
III.	Weksle w portfelu			598.875	24	III.	Fundusz na różnicę kursu pap. wart.	418.935	—
IV.	Salda czynne rachunków z Towarzystwami kontrasekuracyjnymi			117.314	49	IV.	Premia do zwrotu	125.445	56
V.	Różni dłużnicy			1.107.137	22	V.	Fundusz na utratę premii	300.000	—
						VI.	Rezerwa na szkody nieuregulowane	59.983	36
						VII.	Salda bierne rachunków z Towarzystwami kontrasekuracyjnymi	323.632	37
				5.614.862	49	VIII.	Różni wierzyciele	199.614	08
						IX.	Fundusz zapasowy	17.470	54
						X.	Zysk	153.411	31
								5.614.862	49

Kraków, dnia 31 grudnia 1918.

DYREKCJA:

St. Bydyński. Stef. Myczkowski. Paszkowski.

Naczelnik centralnego Wydziału rachunkowego: Wiktor Gablens.

KOMISJA RACHUNKOWA:

Jan Konopka. J. K. Federowicz. K. Bzowski. M. Urbański.

Rachunek bilansu z Działu ubezpieczeń od kradzieży z dniem 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.		K		h		STAN BIERNY.			
		K	h	K	h	K	h		
I.	Stan kasy z dniem 31 grudnia 1918 r.			811	39	I.	Rezerwy zysków, kapitałów		
II.	Rozporządzałne należności w instytucjach kredytowych			1.756	82	1)	Fundusz rezerwowý	36.791	02
III.	Różni dłużnicy			160.665	45	2)	Fundusz zakładowy	72.683	39
IV.	Saldo czynne rachunków z Towarzystw kontrasek.			41.498	90	II.	Rezerwa premii po potrąceniu kontrasekuracji	36.690	85
V.	Niedobór			109.451	21	III.	Rezerwa na szkody nieuregulowane po potrąceniu kontrasekuracji	127.017	30
						IV.	Różni wierzyciele	41.001	21
				314.183	77			314.183	77

Kraków, dnia 31 grudnia 1918.

DYREKCJA:

St. Bydyński. Stef. Myczkowski. Paszkowski.

Naczelnik centralnego Wydziału rachunkowego: Wiktor Gablens.

KOMISJA RACHUNKOWA:

Krański. Florj. Trefer.

Rachunek bilansu z Działu ubezpieczeń na życie z dniem 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.		K		h		STAN BIERNY.			
		K	h	K	h	K	h		
I.	Zapas kasowy			85.139	58	I.	Rezerwa zysków kapitałów	6.670.482	30
II.	Rozporządzałne należności w instytucjach kredytowych i kasach oszczęd.			4.681.487	75	II.	Rezerwa na straty kursowe	64.774	30
III.	Realności			567.000	—	III.	Rezerwa na straty w premii i saldach agencyjn.	574.000	—
IV.	Papiery wartościowe według kursu szacunkowego z d. 31 grudnia 1918 r.			14.077.291	91	IV.	Rezerwa na niezgłoszone szkody	300.000	—
V.	Pożyczka udzielona b. państwu austr.			498.697	15	V.	premi	39.961.465	88
VI.	Pożyczki hipoteczne			14.587.025	44	VI.	Przeniesienie premii	426.692	28
VII.	Pożyczki na własne police			4.483.742	24	VII.	Rezerwa na nieuregulowane szkody	2.176.764	—
VIII.	Pożyczki stowarzyszeniom			11.641.907	72	VIII.	renty	25.320	37
IX.	Salda czynne rachunków z towarzystwami kontrasekuracyjnymi			183.835	55	IX.	Rachunek dywidendy	883.474	60
X.	Zaległości w agenturach i filjach			1.721.543	02	X.	Salda bierne rachunków z Towarzystwami kontrasekuracyjnymi	106.421	61
XI.	Różni dłużnicy			1.397.496	02	XI.	Różni wierzyciele	693.959	41
XII.	Efekta kaucyjne			340.467	54	XII.	Różne kaucje	340.467	54
						XIII.	Fundusz emerytalny	1.719.023	73
						XIV.	Zysk	522.787	30
				54.465.633	32			54.465.633	32

Kraków, dnia 31 grudnia 1918.

DYREKCJA:

St. Bydyński. Stef. Myczkowski. Paszkowski.

Naczelnik Działu ubezpieczeń na życie: E. Szanior.

rzędowo autoryzowany technik asuracyjny.

Za Biuro rachunkowe:

Stelzman.

KOMISJA RACHUNKOWA:

Dr. E. Adam. Krański. Dr. E. Kamieński. Feliks Domański.

